

عنوان مقاله:

نحوه اخذ رضایت از بیماران در بیمارستان های شهر اردبیل (۱۳۸۹)

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی گرگان، دوره 13، شماره 3 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

فیروز امانی - Assistant Professor in Biostatistics, Faculty of Medicine, Ardabil University of Medical Science, Ardabil, Iran

عبداله مهدوی - Academic Instructor, Department of Medical Recording, Faculty of Medicine, Ardabil University of Medical Science, Ardabil, Iran

بتول حامدی - BSc in Anesthesia, Faculty of Medicine, Ardabil University of Medical Science, Ardabil, Iran

سولماز زارع رسولی - BSc in Anesthesia, Faculty of Medicine, Ardabil University of Medical Science, Ardabil, Iran

زهرا کارگر جاهد - BSc in Anesthesia, Faculty of Medicine, Ardabil University of Medical Science, Ardabil, Iran

المیرا محمدزاده - BSc in Anesthesia, Faculty of Medicine, Ardabil University of Medical Science, Ardabil, Iran

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: کسب رضایت از بیمار برای انجام مراقبت های پزشکی یک الزام قانونی است. رضایت بیمار یعنی تمایل قلبی و موافقت وی مبنی بر این که تعرضی بر خلاف قانون علیه حقوق و آزادی های او انجام نشود. رضایت نامه عبارت است از مدرکی که بیمار قبل از تن دادن به هرگونه رضایت، از کلیه خطرات عمل، راه های درمان و جایگزین و خطرات آن توسط پزشک آگاهی پیدا کند. این مطالعه به منظور تعیین نحوه اخذ رضایت از بیماران در بیمارستان های شهر اردبیل انجام شد. روش بررسی: این مطالعه توصیفی مقطعی روی ۱۵۰ بیمار با مراجعه حضوری و مصاحبه با آنان در بخش های جراحی سه بیمارستان آموزشی و درمانی دانشگاه علوم پزشکی اردبیل طی بهار سال ۱۳۸۹ انجام شد. بیماران به روش نمونه گیری تصادفی انتخاب شدند. متغیرهای مورد بررسی شامل مشخصات دموگرافیک، نسبت فرد رضایت دهنده با بیمار، نوع مراجعه، وضعیت هوشیاری بیمار (GCS) و نیز سایر متغیرها براساس پرسشنامه محقق ساخته جمع آوری و با استفاده از روش های آمار توصیفی و تحلیلی تجزیه و تحلیل شدند. برای بررسی ارتباط بین متغیرها از آزمون آماری کای اسکور استفاده گردید. یافته ها: میانگین سنی افراد ۳۵ سال بود. ۸۶ نفر (۵۷درصد) از بیماران زن و ۶۴ نفر (۴۳درصد) مرد بودند. ۳۵ نفر (۲۳درصد) از افراد رضایت دهنده بی سواد بودند و تحصیلات ۹۲ نفر (۶۱درصد) زیردیپلم و دیپلم بود. همچنین ۲۳ نفر (۱۶درصد) تحصیلات دانشگاهی داشتند. ۴۵درصد از افراد در مورد بیماری شان از پزشک معالج خود اطلاعاتی کسب کرده بودند. طبق نظر رضایت دهندگان در ۱۳درصد موارد، کارکنان بخش پذیرش بیمارستان نسبت به تکمیل فرم اهمیت نداده بودند. ۶۵ نفر (۴۳.۳ درصد) از بیماران بیان داشتند که محتوای فرم رضایت نامه ناخوانا و طولانی بود. میزان تکمیل هر ۴ قسمت پرسشنامه برای بیماران ۸۷درصد و افراد درجه ۱ و ۲ همراه بیمار به ترتیب ۷۱درصد و ۶۴درصد بود. ۴۰درصد از پرسشنامه های تکمیل شده به تایید شاهد نرسیده بود. اختلاف نظرات بین بیماران و افراد همراه نسبت به محتویات فرم از لحاظ ناخوانا بودن به لحاظ آماری معنی دار بود ($P < 0.001$). نتیجه گیری: نتایج این مطالعه نشان داد که بعضی از رضایت نامه های اخذ شده اعتبار پایینی داشتند و لازم است برای بهبود کیفیت اخذ رضایت نامه از بیماران تدابیر لازم به کار گرفته شود.

کلمات کلیدی:

Consent form, Patient law, Medical records, پرسشنامه رضایت نامه, حقوق بیمار, مدارک پزشکی

